

„Musíte se narodit znova.“ Jan 3, 7

VZKŘÍŠENÍ

„Zmrtvýchvstalý stojí před zeleným křížem, který se stal stromem života. On sám je plodem tohoto stromu, který se dává za pokrm svým bratřím a sestrám. Sdílí své bytí, svůj nový život. Ne jako filozofickou ideu, ale jako setkání „communio“. V nové přítomnosti, v nové rovině. „Já jsem ten živý chléb, který sestoupil z nebe. Kdokoli by ten chléb jedl, bude žít navěky. Chléb, který dám já, je mé tělo, které dám za život světa.“ (Jan 6, 51) Ruce již nemá přibité, ale volné, roztažené, zvoucí. Abychom vždy znovu mohli zakoušet, že na tomto vzkříšeném Ježíši Kristu máme všichni účast - na zemi, v kosmu, v nebi.“ Těmito meditativními slovy podala sama autorka Maria Hafner vysvětlení k svému obrazu. Kříž je na obraze namalován sytě zelenou barvou. Moderně vypadající myšlenka má dlouhou tradici a sahá až do středověku, nalezneme ji v katedrále v Chartres. Chce naznačit, že z kříže smrti se stal kříž naděje díky smrti a vzkříšení Krista. Do suchého dřeva kříže se opět vrátil život, a tak se zelená. Ramena kříže sahají od jednoho kraje k druhému – výraz pro naději, která kráčí přes hranice a chce obsáhnout všechny lidi. Zmrtvýchvstalý stojí před křížem celý v červeném: v znamení lásky, ve které za nás prolil krev. Zve nás, abychom k němu přišli, abychom měli podíl na jeho novém životě. Různé barvy kolem Ježíše sugerují, že nás zve k radostnému setkání, v radosti jakou pocítíme při pobytu v kvetoucí zahradě. Zahrada připomíná ráj Adama a Evy (Gen 2), když ještě žili ve společenství s Bohem, ale také nebeský Jeruzalém, zářící Boží slávou, jehož hrady jsou ozdobeny všemi drahokamy – Boží stánek s lidmi. (Zj 21) Dá se takové pozvání odmítnout?

POŽEHNANÝ KVĚTEN PŘEJE VÁŠ P. DANIEL O. PRAEM.

SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ

...udělí v naší farnosti **pan biskup Herbst 10. května při mši svaté v 9.00 v kostele Sv. Rodiny** těmto adeptům: Šárce Vondráškové, Jirkovi Vondráškovi, Markétě a Hance Kuželovým, Michalu Dubovi. Vyprošujme jim dar Ducha Svatého v každodenních okolnostech života!
Po mši svaté následuje společné pohoštění!

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Přijmou děti **při mši svaté 17. května v 9.00**. Po ní bude společná oslava.

VÍKEND MLÁDEŽE

Od pátku 15. května (odjezd mezi 17-18 hod) **do neděle 17. května** večer se bude konat další společný výlet mládeže do Orlických hor - do **Centra mládeže na Vesmír**. Je možné se hlásit u mne - nejpozději týden před odjezdem! Cena jako vždy přístupná + případné nedostatky sponzorujeme :-)

David Žofák

všichni jste srdečně zváni na

MARIÁNSKÉ POBOŽNOSTI v měsíci KVĚTNU v 18.30

každé PONDĚLÍ v kostele Sv. Rodiny

každou STØEDU a PÁTEK na zahradě DCB

(pokud bude hezké počasí)

DĚTSKÝ DEN

V neděli 31. května od 14 hodin v zahradě DCB se koná již tradiční dětská pouť.

JAK NÁM MŮŽETE POMOCI:

1. Hračkami, kterým již vaše děti odrostly – sběr hraček je na vrátnici Domova sv. K. Boromejského
2. Pomocí v den akce - pokud máte zájem pomoci jako dobrovolníci, kontaktujte prosím Davida Žofáka telefonicky 235 313 395, 603 89 49 89 .
3. Tím, že přivedete své děti a budete spolu s námi vytvářet prostředí, kde se druzí budou cítit přijatí a milovaní.

DŽ

Z NAŠÍ FARNOSTI

ZÁVLAHA U SV. MARTINA

V sobotu 18. dubna se uskutečnila na zahradě kostela sv. Martina brigáda - vykopávání struh pro zavlažování, které zdarma poskytl člen naší farnosti Filip Slavík. Na brigádě se podílelo několik lidí z naší farnosti: Filip S., Jarda K., Petr S., Jarda D., Milan W., David Ž., několik mládežníků: Michal H., Marek a Jenda B., Michal D. a také lidé z jiných farností: Michal D. ze Stodůlek a Martin z Neveklova + zástupce nejmladších Samuel Ž, který při té příležitosti našel poklad :-).

I přes velké nasazení všech se však za celý den nepodařilo práci dokončit. Čekáme tedy na druhou část brigády a další dobrovolníky, díky kterým by se dílo mohlo završit :-)

Další důležitou otázkou je, kdo se ujme sekání trávy, která díky postřiku poroste jistě s větší vervou... Zde je šance pro další zájemce o pomoc ve farnosti ! *DŽ*

DOMOV SV. KARLA BOROMEJSKÉHO

Úterý 26. května 18:00; Kostel Sv. Rodiny

EGYPT - Přednáška s obrazovým doprovodem profesora Miroslava Vernera. (Prof. PhDr. Miroslav Verner, DrSc., (* 31. října 1941, Brno) je významný český archeolog a egyptolog)

Neděle 24. května 18:00; Kostel Sv. Rodiny

POCTA B. MARTINŮ - Koncert sboru Charmone; www.charmone.cz

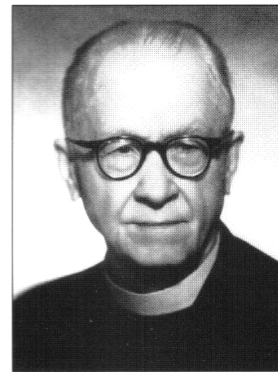
POKLAD V DENÍKU MARNOSTI DOMINIKA PECKY

Milí spolufarníci, ráda bych se touto cestou s Vámi podělila o „poklad“ ukrytý v knize Dominika Pecky *Z deníku marnosti*. Bylo by mi líto nechat si vše jen pro sebe (i když je dost pravděpodobné, že mnozí z Vás uvedenou knihu již četli). Kniha ve mně zanechala hluboké prožitky, neboť je plná velmi silných myšlenek – nejen autorových, ale i jeho přátel – spoluvězňů a rovněž i mé osobě méně či více známých filozofů, světců apod.

ThDr. Dominik Pecka (1895-1981) byl povoláním katolický kněz a středoškolský profesor. Za komunismu byl zatčen, odsouzen a uvězněn na Pankráci, ve Valdicích a na Mírově. Zázitky z vězení jsou hlavní náplní této knihy. Úvod knihy proto působí značně pesimisticky, kdy autor popisuje své zatčení, způsob výslechu plný nesmyslných a často potupných otázek či smyšlených důkazů, uvěznění, životní podmínky ve vězení atp. a melancholicky, kdy vzpomíná na své mládí, rodinu, dosavadní život. Postupně se však ke slovu dostávají i „veselé historky“ a hlavně, jak už jsem psala, hluboké myšlenky autora a jeho spoluvězňů, neboť právě ve vězení se setkal s mnoha taktéž odsouzenými a podobně smýšlejícími kněžími, kteří ve svých celách vedli široké diskuze i s ostatními ať už věřícími či nevěřícími vězni. Kniha končí vyhlášením amnestie pro uvězněné kněze. Dominiku Peckovi je však zakázána kněžská služba a tak odchází z vězení plný hořkosti, avšak nikoli bez naděje.

Nabízím Vám proto několik úryvků smutnějších či veselejších. Dominik Pecka v knize několikrát uvádí, že mu toho času bylo 59 let – tj. děj knihy je z 50. let 20. století – myšlenky níže uvedené však neztratily nic ze své aktuálnosti i pro dnešního člověka:

- Dominik Pecka vzpomíná na svá studia a říká o svém profesoru Čížkovi: *Dobře si pamatuji, co jste nám jednou říkal o Církvi: Církev nesmí podlehnout pokušení světského panování. Království Kristovo je sice na tomto světě, ale není z tohoto světa. Zdá se nanejvýš potřebné, aby Církev odložila světský lesk. ... Dnešnímu člověku neimponuje vnější okázalost, je to člověk střízlivý a kritický – všimněte si, jak se to odráží v moderní architektuře, jak mizí bohatě členěné a honosné fasády a jak všude převládá účelovost, věcnost a služebnost. Také se mi zdá, že by se měla Církev zřítí pomoci takzvaného světského ramene. Ta pomoc budí dojem, jako by Bůh byl již bezmocný a my lidé ho měli a mohli zachraňovat. Bůh nepotřebuje obránce, nýbrž **svědky**. Bránit může i žoldněř. Ale žoldněř se nikdy nebije pro pravdu, nýbrž jen pro žold. Svědkem může být ovšem jen ten, kdo zná pravdu, pravdu hlásá a pro pravdu je ochoten trpět. Správně říká Péguy, že ten, kdo sice zná pravdu, ale nehlásá ji, se stává spoluviníkem lhářů a padělatelů. Strašné ovšem je, že ve světě lži nemůže pravda žít a trvat jinak než jako **pravda ukřižovaná**, právě tak jako ve světě nenávisti nemůže láska žít a trvat jinak než jako **láska trním korunovaná**.*
- „Není dobře být člověku samotnému,“ praví Písmo. Nepraví, že to není možné, ale že to není dobré. Jen ten je sám, beznadějně a ke své zkáze sám, kdo v Boha nevěří a kdo se nemodlí.
- Ostatně, kdyby bylo snadné milovat své bližní, nebylo by třeba to přikazovat. Není přikázáno milovat člověka pro něho samého. Jen Boha má člověk milovat pro jeho nekonečnou dokonalost. Vlastním důvodem lásky k bližnímu je láska k Bohu. Milovat člověka pro Boha. ... Uváží-li se, jaký člověk ve skutečnosti je, sotva by bylo možné požadovat, aby byl milován takový, jaký je, kdyby pro to nebyl nadpřirozený důvod.
- *Mou věcí je, abych k nim byl milosrdný a milý i ve svém srdci. To je ovšem nejtěžší z nejtěžšího. Milovat nepřátele není jen vnější legalita, rezignace, negace msty a odvety: to je pozitivní vnitřní postoj lásky k těm, kteří mně křivdí. Tedy ne odvěta, nýbrž odpuštění, ne pouhá spravedlnost, nýbrž i láska. Neboť bez odpuštění a bez milosrdenství se lidský život stává nelidským.*

ThDr. DOMINIK PECKA
* 4. 8. 1895 – † 1. 5. 1981

*Žijte životem lásky, dobrotou,
radosti a krásy,
abyste na konci života
neostáli s prázdnými rukama.*

- *I když je pravda, že výchova je tvárnění, a tudíž určité násilí, a ne pouhý vybavovací proces, je stejně pravda, že se připodobňujeme jen tomu, koho milujeme. Po věky platí a bude platit, že doopravdy se učíme jen od toho, koho máme rádi.*
- *Zbývají jen dvě cesty: cesta marného vzdoru a cesta odevzdanosti do vůle Boží. Nakonec se každý buď zlomí, anebo dotvoří v člověka dokonalého, tj. člověka Božího. Není těžké v Boha věřit a jemu sloužit, dokud se člověku daří dobře. Pravá víra se však osvědčuje, teprve když je zkoušena, ve chvílích, kdy se zdá, jako by Bůh na člověka zapomněl a jako by ani nebyl. Víra je hrdinné úsilí pokládat Boha za dobrého Otce, i když se zdá, že se o člověka nestará. Víra je snaha nalézt smysl toho, co zdánlivě nemá smysl. ... Má-li se člověk dobře, nemusí si lámat hlavu, proč se má dobře. Problém však je, proč se má zle. V náhledu na život nemůže přece nikdo vycházet z ponurého názoru Pascalova, že přirozený stav člověka je nemoc, tedy bída a neštěstí. Pascal se nediví, má-li se zle – to je pro něho stav přirozený. Diví se, má-li se dobře. ... A opět se vracím k Epiktetovi, který praví: „Nevzdělaný člověk činí výčitky jiným, vede-li se mu zle. Filozofický začátečník činí výčitky sám sobě. Člověk opravdu vzdělaný nečiní ani to, ani ono.“*
- *„Jakým postupem se dá dokázat, že Bůh je?“ Na otázku velmi pěkně a „po lopatě“ odpovídá farář ze Slovenska. Stejnou otázku dali ve společnosti nevěřících jednomu filozofovi: „Kde máte důkaz, že je Bůh?“ Filozof odpověděl: „V kapse.“ „Tak nám ten důkaz ukažte, jsme zvědaví!“ Filozof vytáhl z kapsy hodinky. „To přece není důkaz, že je Bůh, to jsou jen hodinky!“ „Ovšemže to jsou jen hodinky,“ usmál se filozof, „ani já netvrdím, že by to bylo něco jiného. Ale bude vás zajímat, jak takové hodinky vznikají. Nejlépe je dát večer před spaním do krabičky několik koleček, šroubků, hřídělek, per, dvě ručičky a nějaké sklíčko. Pak si člověk lehne a sní o něčem hezkém. Ráno se probudí, vezme krabičku, otevře – a hle, vidí, že ty součástky se spojily v stroj – rozhlas právě dává časové znamení, stačí nařídít ručičky, natáhnout hnací péro a hodinky jsou.“ „To si z nás děláte blázny,“ protestovali posluchači. „Nikterak,“ odpověděl filozof, „vy si děláte blázny ze sebe, neboť věříte, že nádherný stroj vesmíru se všemi hvězdami, jejichž pohyby a postavení lze vypočítat do budoucnosti i do minulosti, vznikl náhodou. Pro mě je dílem bytosti nekonečně moudré a mocné.“ „Jenže,“ namítali ti pánové, „my jsme ten vesmír probádali, prohledali a prozkoumali, a nikde jsme tam Boha neviděli.“ „Já,“ odpověděl filozof, „jsem se také mnohokrát díval do tohoto hodinového strojků, a hodináře jsem tam neviděl. A přece je jisté, že stroj sestavil hodinář. A já doufám, že ani vy o tom nepochybujete.“*
- *Anekdota o zákazu výroby postelí: Postelí už nebude třeba, poněvadž strana bdí, reakce nespí a ti ostatní sedí.
Anekdota o rozdělení obyvatelstva na tři třetiny. První třetina jsou ti, kteří jsou zavřeni, druhá ti, kteří už byli zavřeni, a třetí ti, kteří budou zavřeni.
Anekdota o důvodu zavření: Tak se sešli v jedné cele tři mukli a vzájemně se vyptávali, proč tam jsou. Jeden řekl: „Já jsem tady skrz sabotáž. Chodil jsem pozdě do práce.“ Ten druhý: „Já jsem tu skrz špionáž. Chodil jsem do práce moc brzy a oni byli zvědaví, co tam tak brzy dělám.“ A třetí: „Já jsem tu skrz spekulaci. Chodil jsem do práce přesně. A oni zjistili, že mám švýcarské hodinky, a tvrdili, že jsem je chtěl prodat se ziskem.“*
- *K povznesení ducha vymyslel Mario i jakousi apologii kouření a vytasil se tezí, že kouření je nejlepší ochrana proti sedmeru hlavních hříchů. ... :*
 1. *Kouření chrání proti pýše. Kuřák není pyšný. Nemá-li sirky, neváhá si připálit ani s cikánem.*
 2. *Kouření chrání proti lakomství. Kuřák není lakomý. Kdyby byl lakomý, nekouřil by a ukládal peníze na úroky do spořitelny.*
 3. *Kouření chrání proti smilstvu. Kuřák zapáchá a ženské osoby mu dají pokoj. (hlas opozice: „Ale ony jsou obětavé.“)*
 4. *Kouření chrání proti závisti. Má-li kuřák co kouřit, je spokojen a nikomu nic nezávidí.*
 5. *Kouření chrání proti nestrídmosti. Kuřák není nestrídmý jednak proto, že značné částky prokouří, a tudíž mu nezbyvá na jídlo, jednak proto, že když kouří, nejí.*
 6. *Kouření chrání proti hněvu. Je-li kuřák rozhněván, zapálí si cigaretu nebo dýmku, tím uklidní svá mozková centra a přestane se hněvat.*
 7. *Kouření chrání proti lenosti. Kuřák je tvor činný a pohyblivý, běhá do trafiky, hledá zápalky, nacípává dýmku, plivá na podlahu. Nemá-li co kouřit, není líný se shýbnout k zemi pro špačka.*

Nakonec Mario prozradil, že čeští dominikáni poslali svému generálu do Říma dotaz, smějí-li při rozjímání kouřit. Odpověď byla záporná. Potom poslali dotaz, smějí-li při kouření rozjímat. Odpověď byla kladná. Jiná ani nemohla být, neboť dým je symbol marnosti a pomíjivosti tohoto světa.

- ... Opět jdu na vycházku s Mariem a Kariot (udavač, donáščí na ostatní vězně, nikdo se k němu na vycházce raději nepřipojuje a nekomunikuje s ním) stojí u brány a čeká, až všichni vyjdou, aby se připojil až na konec dvojestupňového proudu. ... Mario: „Poslyš, co se mně dnes zdálo. Šli jsme na vycházku, Kariot stál u brány a zastavil Standu: ‚Prosím vás, nešel byste se mnou na vycházku?‘ Na to Standa: ‚Je mně líto, ale já mám domluvu s Luigim, on mi dává hodiny italštiny.‘ Po chvíli zastavuje Tonda: ‚Prosím vás, nešel byste se mnou na vycházku?‘ Tonda se otřepe a povídá: ‚Nemohu, pane, já chodím výhradně s profesorem Novákem, my si opakujeme dogmatiku.‘ ... A tak mýjely Kariota i další dvojice a nakonec zůstal sám. Klusal poslední s hlavou svěšenou... Před třemi dny přijel nový transport muklů a právě jim vydávali ve skladišti obleky a boty. Byl mezi nimi i mladý, asi třicetiletý muž nevídaně ušlechtilého vzezření. Poslali ho na čtvrté oddělení. Tam si složil své věci a poněvadž mukli ze čtvrtého oddělení byli právě na vycházce, dozorce mu nařídil, aby šel na nádvoří a připojil se na konec proudu k našemu Kariotovi. Vlídne se na něho usmál a otázal se, smí-li se k němu připojit. „Přejete si opravdu jít se mnou? Upozorňuji vás, že tady se mnou nikdo chodit nechce.“ „To je divné,“ řekl cizinec. „Já bych s vámi velmi rád chodil.“ „Opravdu?“ zadivil se Kariot. „To snad ani není možné. To je úžasné! To jsem blázen! Prosím vás, nejste vy snad náhodou Kristus Pán?“
- Denně vzpomínám na ubohého Nema. Vidím ho stále, jak mu vytryskly slzy, když jsme byli vyvoláváni jeden po druhém na chodbu a opouštěli světnici. A on tam zůstal sám. Nebyl politický vězeň. Na něho se amnestie nevztahovala. ... „Děkuji vám za vaši lásku.“ „A já vám za důvěru, kterou jste mně věnoval.“ Trpce se usmál a sevřel mi ruku ještě pevněji: „Šel jsem bludnými cestami lásky. Pozemské lásky. A nakonec vidím: všechno je marnost.“ Objal jsem ho: „Ne,“ řekl jsem, „všechno je naděje.“

To je jen hrstka úryvků z této pro mě velmi „vzácné“ knihy. Jsem moc ráda, že se mi tak trochu „náhodou“ dostala do rukou a od teď již bude chloubou naší knihovny. Vřele ji všem doporučuji k přečtení.

Kateřina Vokáčová

V TĚLE OSLAVENÉM

Když o tom mluvili, stál tu on sám uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám. Proč jste tak zmateni a proč vám takové věci přicházejí na mysl? Podívejte se na mé ruce a mé nohy: vždyť jsem to já. Dotkněte se mě a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jako to vidíte na mně.“ (Lk 24,36.38-39)

Každý dobrý učitel si přeje, aby jeho žáci úspěšně odmaturovali. Písemku za ně napsat nemůže, tak aspoň napovídá.

Pane, pro tebe přece nemohl být problém zjevit se těm apoštolům v podobě, jak tě znali dřív. Tys ji snad měnil každou hodinu, když tě nepoznávají ani ti dva emauzští, kteří s tebou před chvílí hovořili a jedli. Proč jsi to tak komplikoval? Nebo je to naopak? Nekomplikoval, ale svými pěti ranami, tak jako jindy lámáním chleba, výkladem Písma či oslovením, jsi jim napovídal, jak jen bylo možné? Jestli je ovšem víra nutnou a jedinou podmínkou úspěšné maturity ve tvé škole, pak chápu, že jim pro ni aspoň malý prostor nechat musel. A když pro víru, tak i pro pochybnosti. Díky za nápovědu i za prostor, ponechaný pro víru i nám. Díky. Amen.

z připravované knížky Marie Svatošové

PAPEŽ BENEDIKT XVI. V PRAZE - ZÁŘÍ 2009

PŘÍPRAVA NA SETKÁNÍ

Drtivá většina z nás se se Svatým otcem nedostane do přímého styku a nebude s ním osobně mluvit. Přesto půjde o osobní setkání. Každý z nás ho bude poslouchat v určitém rozpoložení a návštěva každého zastihne v nějaké určité životní situaci. Máme-li mít z návštěvy užitek, musíme se na ni každý připravit doslova tak, jako kdybychom chtěli a mohli s papežem mluvit z očí do očí o svých a jeho

starostech. Zamyslíme-li se nad otázkami víry, naděje a lásky, určitě se u každého objeví ty věci, které jsou pro nás právě teď důležité. Protože budeme připraveni, budeme i otevřeni pro jeho poselství.

(...) Pro věřícího člověka jde o návštěvu milujícího a milovaného otce.

(...) Dítě by otci chtělo položit mnoho otázek o tom, čemu nerozumí a neví si s tím rady. I my si připravme a jasně zformulujeme takové otázky. V jeho promluvách pak snadněji nalezneme odpovědi.

HLAVNÍ BODY NÁVŠTĚVY

Program návštěvy bude sestávat ze dvou druhů setkání. Jednak proběhne řada setkání s jednotlivými představiteli státu a církve, např. s prezidentem republiky, s biskupy, apod. Jednak proběhnou setkání, při nichž Svatý otec osloví velká shromáždění. Taková setkání budou čtyři.

1. V sobotu 26. září v pražské katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha

- setkání při nešporách s kněžími, řeholníky a řeholnicemi, lidmi zasvěcenými Bohu a těmi, kdo jsou v církvi pověřeni nějakou službou

2. V neděli dopoledne 27. září na Moravě v Brně

- mše svatá pod širým nebem. Zvláštní důraz na křesťanské rodiny

3. V neděli 27. září v podvečer na Pražském Hradě

- přednáška papeže - zúčastní se široká akademická obec

4. V pondělí 28. září ve Staré Boleslavi

- setkání s mládeží, Národní svatováclavská pouť

TÉMA NÁVŠTĚVY JAKO CELEK

Žijeme v překotném dění v multikulturní společnosti, jsme svědky rozpadu ustálených rámců jednání a přesunů v hierarchii hodnot. Konzumní společnost vytváří a vyžaduje nový životní styl. Vzorem správnosti je úspěšný, bezstarostný, požívačný člověk, kterému se začalo říkat homo economicus, ekonomický, tržní člověk. Závažným rysem tohoto nového druhu lidí je neochota k oběti a zodpovědnosti, protože chtějí být zcela nezávislí, dokonale svobodní. V důsledku toho pak musí odmítat sebekázeň, řád a pochopitelně také jakoukoli autoritu Boží. Při hlubším pozorování zjistíme, že naše společnost svým životním stylem vytváří jakési nové náboženství, které sice není pevně zformováno, ale je stále krutěji vyžadováno.

Za této situace vyvstává pro věřícího křesťana několik zásadních staro-nových otázek. Co je křesťanská identita? Čím se věřící křesťan odlišuje? Co přináší fakt, že jsem jiný než většina společnosti? Jak lidem zvěstovat radostnou zvěst a jak vůbec hovořit o víře? Chceme-li dostát svému úkolu, musíme mít v těchto otázkách jasno.

Odlišnost věřícího křesťana vyrůstá ze tří vlastností, kterými jsou Boží ctnosti. Víra, naděje a láska jsou podstatnými znaky křesťana. Pokud se v jeho životě neuplatňují a nejsou zřejmé na jeho chování, je křesťanem jen podle jména, ale ne skutečně. *Skutečně* totiž znamená *v skutku* a tedy *skrze skutky*.

Trojice božských ctností se v současné době (ale zajisté vždycky) projevuje tím, že věřící člověk uznává Boha a jím daný odvěký řád. Protože v Boha a jeho řád a přísliby opravdu věří, neobává se budoucnosti, i když ví, že nemusí být příjemná. I nad hrozícími pohromami stojí Bůh, který je věrný a milosrdný. Konečně ví, že život, který je láska, vyžaduje oběti, a je proto obětavý. Obává se sobectví a slouží proudu života, z něhož nechce být vyloučen.

Ctnosti, o nichž mluvíme, jsou vnitřně propojeny do jednoty, jedna druhou plodí, vzájemně se předpokládají a jedna v druhou přecházejí. Co je naděje jiného, než víra zahleděná do budoucnosti? Co je láska jiného než uskutečňovaná víra? Čím jiným, než zápasem o naději je víra zkoušena a sílí? Čím jiným než obětavou láskou žije?

Chceme-li obstát a dostát svým úkolům, musíme pečovat o tyto tři velké ctnosti a musíme je v sobě stále probouzet. Víme, že jsou nám od Boha dány, a proto o ně také Boha prosíme. Víme, že mnoho současných lidí po nich touží, jiní je hledají a určitě je všichni potřebují. Modleme se proto za sebe i za ně.

(úryvky z publikace ČBK: Připravme se na návštěvu Svatého otce Benedikta XVI. v ČR)

ZÁPIS Z PASTORAČNÍ RADY 2.dubna 2009

1. Nový text smlouvy ve dvou částech tj.:
 - Dohoda o užívání prostor
 - Smlouva na úhradu tepla, vody a elektřiny
 je nyní na zpracování u S.M. Amidey a JUDr. Slavíčkové (kancléřka Arcibiskupství pražského).
2. Roční plán akcí farnosti je zpracován. Bude vyvěšen na nástěnce Kostela sv. Rodiny a uveden v Martinovinách k vyjádření od farníků.
3. Strom u kostela sv. Martina byl pokácen. Pařez bude ještě vyfrézován. D. Žofák osloví pana Ing. Halíka ohledně návrhu na vysazení nového stromu či keře včetně odhadu nákladů. Stávající dutý kmen lípy před vchodem do kostela bude vysypán zeminou - pro vylepšení kondice stromu.
4. Instalaci kasičky do Kostela sv. Martina zajistí F. Slavík. Úkol trvá.
5. Závlahový systém Kostela sv. Martina - brigáda na výkopové práce bude 25.4.09 od 8,30 hod. Vlastní náradí (lopaty, krumpáče apod.) účastníků - budou výhodou. Lidé budou pozváni ke spolupráci na konci mše svaté.
6. Byl projednán detailní pořad všech bohoslužeb a akcí letošních Velikonoc. D. Žofák jej sepíše a uveřejní. Mytí nohou na Zelený čtvrtek - účastníky osloví a napíše seznam účastnic či účastníků J. Veselý v neděli 5.4.09.
7. Na příští jednání PR budou pozváni budoucí členové Ekonomické rady farnosti Řepy, pozvání zajistí P.D. Janáček.
8. Dne 10.05.2009 bude udělena svátost biřmování (o. biskup Herbst)
9. Na první sv. přijímání se připravuje málo dětí, termín bude upřesněn.
10. J. Klápště přednesl :
 - a) návrh na nové rozmístění židlí, nebylo PR rozhodnuto
 - b) problém s košem před vchodem do kostela - nutnost častějšího vysypání, kým?
 - c) problém s malým počtem dveřníků, i přes snahu nelze nové dveřníky získat
11. Příští pastorační rada se uskuteční ve čtvrtek 14. května 2009 od **20:00 hod** v klubu DCB.

POŘAD BOHOSLUŽEB V ŘEPSKÉ FARNOSTI

KOSTEL SV. RODINY

NEDĚLE – 9⁰⁰

Pondělí – 16⁰⁰

Středa – 16⁰⁰

Pátek – 18⁰⁰

Sobota – 18⁰⁰ (*s nedělní platností...*) mše spojená s nešporami

KOSTEL SV. MARTINA

NEDĚLE – 7⁴⁵

Úterý – 18

Čtvrtek – 18

vydává:	Ř.k. farnost u kostela sv. Martina v Řepích, Galandova 1199, 163 00, Praha 6
redakce:	Mgr. David Žofák, MUDr. Marie Svatošová náklad: 170 - 200 ks, náklady na tisk: 5 Kč
uzávěrka:	do středy posledního týdne v měsíci (zašlete na: farnostrepy@tiscali.cz nebo předejte pas.as.D. Žofákovi osobně)
kontakty:	o.Daniel: 603 475 056; as. David: 603 894 989, 235 302 058, david.zofak@tiscali.cz ; http://farnostrepy.klenot.cz